

Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Den 22. november 2006

Sagsnr.: 3813

Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har i skrivelse af 7. november 2006 (Ad L 28) udbedt sig min besvarelse af følgende spørgsmål 11:

Spørgsmål 11:

”Er ministeren indstillet på at styrke virksomhedernes retsstilling ved at gøre det muligt at indbringe en administrativ afgørelse om suspension af en virksomheds ret til at drive virksomhed for en domstol med henblik, at der træffes afgørelse indenfor 3 arbejdsdage?”

Svar:

På baggrund af den seneste tids alvorlige sager på fødevarerområdet har der været et bredt politisk ønske om at skabe mulighed for både hurtigere og mere effektive sanktioner overfor de personer og virksomheder, der ikke respekterer fødevarerlovgevingen. Derfor er det blandt andet foreslået, at Fødevarestyrelsen i ganske særlige tilfælde inddrager næringsbrevet administrativt. Bestemmelsen finder anvendelse, hvis det vil indebære overhængende risiko for fødevarerens sikkerhed at lade næringsbrevindehaveren fortsætte sin virksomhed, eller i tilfælde af at næringsbrevindehaveren groft eller gentagne gange væsentligt har overtrådt fødevarerlovgevingen, og der er en overhængende risiko for, at virksomheden fortsat ikke vil blive drevet i overensstemmelse med fødevarerlovgevingen. Spørgsmålet om den administrative inddragelse af næringsbrevet kan imidlertid indbringes for domstolene inden for en frist på 4 uger, dog uden at dette får opsættende virkning.

Ved udformning af en bestemmelse som den foreslåede skal der foretages en afvejning mellem forbrugernes krav på fødevarerens sikkerhed og virksomhedernes retsstilling. Når bestemmelsen er udformet som nævnt ovenfor, er det et udtryk for den efter min opfattelse mest hensigtsmæssige afvejning i de tilfælde, hvor betingelserne for at bringe bestemmelsen i anvendelse er til stede.

Hvis der fastsættes en frist for, hvornår der skal træffes afgørelse om spørgsmålet om administrativ inddragelse af næringsbrevet, vil dette indebære en regulering af domstolenes forhold. Uanset længden af denne frist, bør en sådan regulering kun finde sted i retsplejeloven og ikke – som her – i

særlovgivningen. Herudover er jeg ikke overbevist om, at det vil bidrage til at opfylde bestemmelsens formål, hvis der indsættes andre frister for behandlingen af spørgsmålet om inddragelse af næringsbrevet.

Bestemmelsens hovedformål er at give myndighederne mulighed for hurtigt at kunne gribe ind overfor personer og virksomheder, som udøver deres erhverv på en helt uansvarlig måde. Det er min opfattelse, at dette formål bedst opnås med den foreslåede udformning. Derfor er jeg ikke på det foreliggende grundlag indstillet på at ændre bestemmelsen, som – og det er vigtigt at bemærke – kun finder anvendelse i ganske særlige tilfælde.

Jeg vil derimod foreslå, at der indsættes en revisionsklausul i forslaget, der indebærer, at der senest to år efter lovens ikrafttræden foretages en vurdering af bestemmelsens anvendelse i praksis.

Lars Barfoed

/Heidi Søltøft